

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 29 juni 2011 in zaken nrs. 09/45595, 09/45596 en
09/45598 in de gedingen tussen:

vreemdeling 2) en
de vreemdelingen)

(hierna: vreemdeling 1),

(hierna:

(hierna: vreemdeling 3; hierna tezamen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 12 november 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie, voor zover thans van belang, aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij tussenuitspraak van 9 februari 2011 heeft de rechtbank naar aanleiding van de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen de minister in de gelegenheid gesteld de in die uitspraak genoemde gebreken te herstellen. Deze uitspraak is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2011 heeft de rechtbank de door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, de besluiten van 12 november 2009 vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraken heeft de minister, thans de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (hierna: de staatssecretaris) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris, zo begrijpt de Afdeling, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet deugdelijk heeft gemotiveerd waarom het verblijf in niet kan worden aangemerkt als de normale woon- en verblijfplaats van de vreemdelingen en, in het geval van vreemdeling 1, waarom het daarop volgende verblijf elders geen deel uitmaakt van de vlucht. Daartoe betoogt hij dat, nu de verklaringen van vreemdeling 1 over haar verblijf in gelegen in de provincie Bay in Zuid- en Centraal-Somalië, ongeloofwaardig zijn geacht, hiermee de normale woon- en verblijfplaats van vreemdeling 1 voorafgaand aan haar vertrek naar Nederland niet aannemelijk is gemaakt. Hierdoor is de vraag of vreemdeling 1 eerder in , niet relevant voor de beoordeling van de beroepen van de vreemdelingen op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), zodat hij de beroepen op voormeld artikel reeds hierom heeft kunnen afwijzen, aldus de staatssecretaris.
 - 2.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraken van 16 januari 2009 in zaak nr. 200805073/1 en 5 augustus 2010 in zaak nr. 200905927/1/V2; www.raadvanstate.nl) dient bij de beoordeling of in het land dan wel in voorkomend geval het gebied

waaruit een vreemdeling afkomstig is, een situatie als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 zich voordoet, te worden uitgegaan van het land dan wel het gebied waar de desbetreffende vreemdeling voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats had.

2.2. In de tussenuitspraak van 9 februari 2011 heeft de rechtbank overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de identiteit van vreemdeling 1, haar herkomst uit en de door haar gestelde reden van vertrek niet geloofwaardig zijn. De vreemdelingen zijn daartegen niet in hoger beroep gekomen, zodat thans van de juistheid ervan dient te worden uitgegaan.

2.3. Het asielrelaas van vreemdeling 1, waaronder haar verklaringen over haar verblijf in Leego, is ongeloofwaardig geacht, zodat niet bekend is waar zij voorafgaand aan haar vertrek naar Nederland heeft verbleven. Reeds hierom heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. Het door vreemdeling 1 gestelde verblijf in _____ vormt eveneens onderdeel van het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Om die reden was de staatssecretaris, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet gehouden nader te beoordelen of niettemin _____ als de normale woon- en verblijfplaats zou moeten worden aangemerkt.

2.4. Nu zowel vreemdeling 1 als vreemdeling 2 en vreemdeling 3, de kinderen dan wel kleinkinderen van vreemdeling 1, hebben verklaard dat vreemdeling 2 en vreemdeling 3 bijna hun hele leven bij vreemdeling 1 hebben gewoond, heeft de staatssecretaris zich, gelet op hetgeen onder 2.3. is overwogen, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat vreemdeling 2 en vreemdeling 3 eveneens de door hen gestelde normale woon- en verblijfplaats voorafgaand aan hun vertrek naar Nederland niet aannemelijk hebben gemaakt. De staatssecretaris heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat vreemdeling 2 en vreemdeling 3 evenmin in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de onderscheiden besluiten van 12 november 2009 toetsen in het licht van de daartegen door de vreemdelingen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

4. In beroep hebben de vreemdelingen betoogd dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zij niet in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning op voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Daartoe hebben zij

aangevoerd dat het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië ten onrechte is afgeschaft.

4.1. Volgens paragraaf C2/5.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000 moeten voor de beoordeling of een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 wordt verleend, de identiteits- en nationaliteitsgegevens van de vreemdeling buiten twijfel staan.

Zoals uit de uitspraak van de Afdeling van 28 november 2008 in zaak nr. 200802478/1 (www.raadvanstate.nl) volgt, bestaat onder de omstandigheid dat de vreemdeling onjuiste verklaringen heeft afgelegd over zijn afkomst geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aanleiding bestaat om de eigen verklaring van de vreemdeling over zijn identiteit in twijfel te trekken.

4.2. Nu de rechtbank onbestreden heeft overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de identiteit van de vreemdelingen niet geloofwaardig is en uit hetgeen onder 2.3. en 2.4. is overwogen bovendien blijkt dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de herkomst van de vreemdelingen ongeloofwaardig is, heeft hij hun aanvragen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 kunnen afwijzen. Het betoog faalt reeds hierom.

5. De beroepen zijn ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 29 juni 2011 in zaken nrs. 09/45595, 09/45596 en 09/45598;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. C.J.M. Schuyt en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.M. Ahmady-Pikart, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

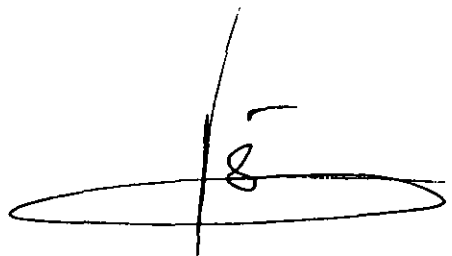
w.g. Ahmady-Pikart
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 december 2012

638.

Verzonden: 20 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser